

Új úton

144 E 69th street New York, NY 10021 (212) 734-5252

newyork1reformed@hotmail.com

www.ny69ref.com

A New York-i Elsô Magyar Református Egyház körlevele 2007 ADVENT-KARÁCSONY-ÚJÉV-BÚÉK 2008

NT. Papp Zsolt: Előtted jár, figyelj szavára!

„Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen arra a helyre, amelyet kijelöltem. Vigyázz magadra előtte, és hallgass a szavára! Ne szegülj ellene, mert nem bocsátja meg hűszegésedet, hiszen az én nevem van jelen benne.” II.Móz. 23, 20- 21

A Mózes II- ik könyvének 23- ik fejezete kemény, de emberi elmével szemlélve is ésszerű üzeneteket tartalmaz az együttélés, életszervezés, törvénybetartás, táplálkozás- mezőgazdaság szempontjából. Igénk versei megragadóak első olvasatra is, hiszen az Ószövetség népe számára létfontosságú angyali előjárás tükrében megpillantjuk a számunkra nélkülözhetetlen Krisztusi vezetés fonalát. Adventi lelki rákészülés közepette, a Karácsony fényének feltöltő erejét várva, gyakran rászalad gondolatunk az angyal fogalmára. Jó, hogyha tudatosítjuk magunkban és gyermekeinkben egyaránt, hogy Isten eme fölöttünk álló teremtménye nem csupán díszlet, nem csak az ünnepi ajándékozás tartozéka, hanem az Úr vezetését, gondviselését, törődését és ugyanakkor számonkérését személyesíti meg. Még akkor is, ha a mai autonóm embert kibillentí falcs egyensúlyából, még azok számára is, akik bizonyosak abban, hogy tudnak magukra vigyázni, az isteni figyelem angyali jelenléte a bizonytalanság, gazdátlanság rejtőzködő félelmeit szünteti meg. Igen, vigyáznunk kell magunkra, hiszen Istentől ajándékba kaptuk az értelmet, bár korlátozottan, de az előrelátást is, a mindennapok azonban ékesen bizonyítják, hogy a magunk által felállított védelmi rendszer mennyire foghíjjas. A minap gyerekeimet vittem szakadó esőben az iskolába, óvodába és hiába zsonglörködtünk fejünk felett két terjedelmes esernyővel, ez a mutatvány csak a felülről eső cseppek ellen adott részleges védelmet. Abban a pillanatban amikor egy siető gépjármű belezökkent egy vízzel teli tócsába, a fejünk fölött kiterjesztett védőpajzsok szinte értelmetlennek bizonyultak. Az élet nagy dolgaiban is ilyen a mi okoskodásunk, kiszámítottságunk, előre való tervezgetésünk. A legkörmönfontabb emberi védelmi rendszert előbb- utóbb áttöri az ellenfél. Legyen szó a történelem nagy csatáiról, háborúiról, vagy akár az énekünkben is megnevezett “a mi régi ellenségünk”-ről. Igazi felülről való, Istentől származó figyelésre, vigyázásra, védelemre van szükségünk ahhoz, hogy az élet pocsolyáiból a szennyes sárlé szemünkbe ne fröcsköljön, mert e nélkül is hajlamosak vagyunk szemet húnyni a bűnök előtt, vagy könnyen szem elől tévesztjük Krisztust és az általa meghatározott igaz életcélokat. Az a tény, hogy angyal jár előttünk, biztonságérzettel kell eltöltsön, de ugyanakkor a felelősségvállalásban adott

hitvalló válaszra kötelez bennünket. Csodálatos valóság az Isten által ajándékozott életben, hogy nem csupán a nagy ünnepeken, nem csak Advent- Karácsony párosában hajlik le az ég a földhöz. Ne csak a sziporkázó égi jelenségek és ünnepet kíséző földi fények csomagolásában kutassuk az angyali lét való mivoltát. Túl szegény lesz a lelkünk, ha csak éves ciklusban tapasztaljuk az Isteni szeretet megszemélyesülését. Elfeledjük azt a csodálatos belső borzongást, ami nem csak egy érzelmi túlfűtöttség, de egész bennsők rábólintása a kegyelem tényére, ha csak a 12- ik hónapban, netalántán órában keressük az égen a csillagot. Angyal megy előtted! Tanítsd meg gyermekedet is, hogy idejekorán vegye észre az isteni vezetést. Annyi mindenki akar ténylegesen előtted menni, előljáróddá lenni, sokan önmagukat nevezik ki megváltóddá, szükségük van egy személytelen, csak számokban, majd anyagiakban mérhető szavazatra. Gyakran te magad választasz hibás példaképeket, vagy éppen lelkedet megelőzik, szíved előtt taposnak egy lépéssel indulataid, ösztöneid...Íme én angyalt bocsátok el előtted, hogy megőrizzen téged az útban és bevigyen téged arra a helyre, amelyet előkészítettem. mondja az Úr. A szavak mögül átsejlik a számunkra, az Újszövetség népe számára félretett üzenet. Az angyalok legfényesebbike, a szívek, a gondolatok ismerője, a legmagasabb szeretet megszemélyesítője, Krisztus jár előtted. Keresed szavát, személyes jelenlétét, kegyelmét és segítségét ebben az adventben. Áldozata ebben a több ezer éves mondatban nyer értelmet és tartalmat, meg akar őrizni téged az úton, az egyetlen járható ösvényen, azért, hogy biztosan oda találj arra a helyre, melyet számodra oly sok szenvedés árán előkészített. Hallgass szavára, ne korunk disszonáns, eltorzult, mindig üzlettel és haszonnal kecsegtető hívogatásaira. Annyi mindent meghallunk, meglátunk, mert úgy van orrunk elé tolva, megfelelően van csomagolva, elkápráztatják szemünket, megragadják hallásunkat. Hunyjuk le pillanatra tekintetünket, ne figyeljünk a külső zajra, ragadjuk meg a hit érzékével a nekünk küldött Megtartót. Még akkor is, ha jelenléte életünkben nem tűr meg kompromisszumot, tévelygést, langymelegséget, bálványimádást, önzést, szeretetlenséget. Nem szenved el a gonoszságunkat. Bizonyosságot nyerünk az irányban is, hogy aki felé adventi várakozásaink kapcsolódnak, nem akárki, nem egy dülöngélő emberi elmélet, nem egy földi vágyak által kitűzött cél, sem egy álruhás mesebeli király, hanem Isten Lelke lakozik benne, az Úr neve van személyében, Uraknak Ura Ő, de nem csak a régi időké, hanem a máé, a holnapé egyaránt. Vigyázzunk tehát!, többszörösen is. Annyi mindenbe fáradt, tört bele a várakozásunk csak az utóbbi évtizedekben, nem beszélve a történelem időbeli mélységeiről. A Kelet Európát felemészítő rendszerek összeomlását vártuk, sokan ebben vélték meglelni a megváltást. Hibás gondolat. A felszabadult életterület oly gyorsan megmetyeleződött, újra felütötte fejét, csak más formában az elvtelenség, talpnyalás, szédült, becsületlen kutatás a kiskapuk után. Az önzés, a megkaparintásra irányuló erőfeszítések eltorzították Krisztus nélkül, még a legkiválóbb jellemeket is. Az erkölcstelenségek elfogadottá váltak, mint az érvényesülés közkedvelt formái. A régen elfojtott önazonossági tudat, eltorzított, új szélsőséges és sajnos politikusok által gyakran meglovagolt formában tör előre. Vigyázzatok, meg ne bosszantsátok Őt, kiáltja az igénk. Nem volt elég tartalmas és meghatározó a Krisztusvárásunk. Nem vesszük elég komolyan annak valóságát, hogy angyal jár előttünk és ez a kegyelmi tény kötelez bennünket. A nyugati, üzletet istenítő társadalmak, az ún. mindenkori szabad világ is megfenekleni látszik a maga mocsarában. Az amerikai- japán származású politológus Francis Fukuyama, könyvben is megjelent elmélete, mely szerint a feldarabolt és idejemúlt szélső bal rendszerek helyét átveszi a kapitalizmus és minden virágzni fog, minden probléma megoldódik, a fejlődés minden égető kérdésre választ ad, hát ez a gondolat is messzemenően megdőlni látszik, mert az egész világra kiterjedő erkölcsi, gazdasági krízis, az üzleti rendszer bölcsőállamait is alapjaiban rengeti meg. Ne essünk többé ezeken is okulva a falcs várakozás csapdájába. Ne higyjünk délibábokban, emberi erőben, cukormázás ígéretekben. Várakozásunk egyetlen úton találkozhat csak beteljesüléssel, akkor, ha a Krisztus útján indulunk el. Indulj bátran, mert ígéretet kaptál, hogy Isten angyalt bocsát el teelőtted! Ámen.

THE COMING OF JOY

by Ray C. Stedman (excerpts)

...**"But the angel said to them, "Do not be afraid. I bring you good news of great joy that will be for all the people. Today in the town of David a Savior has been born to you; he is Christ the Lord." {Luke 2:10-11 NIV}**

Thus the birth of God's long-awaited redeemer was introduced to a darkened, weary, and exhausted world. History tells us that the time of our Lord's birth was indeed a time of weariness and widespread despair among men and among the nations of the earth. The civilizations of that day had all played themselves out. This is how Matthew Arnold describes the world into which the Lord came:

On that hard, pagan world, disgust and secret loathing fell.
Deep weariness and sated lust made human life a hell.

It is striking that the human emotion that was first encountered by the angelic messenger was that of fear. Men were afraid in that day. They were afraid of many things, as they are today. There was Herod the Great on the throne. Herod was cruel, and was able to accomplish his wrath upon whoever was the object of his disfavor. He had personally put to death many, even in his own family, because of their antagonism to his plans. Also there were the Romans, too, with their proud legions, marching up and down across the face of the earth, holding everything in a severe and iron bondage. Many wars broke out and the economy was uncertain. The people were afraid.

Perhaps the most striking thing to us about this story is that we can so easily put ourselves back into that situation of fear, for by far the dominant mood of the hour today is that of fear....

...You and I know how frequently we draw the parallel between the coming of Jesus as a babe in Bethlehem and the coming of Jesus into the human heart. Even our carols do this. The third verse of "O Little Town of Bethlehem" says,

*How silently, how silently,
The wondrous gift is given!
So God imparts to human hearts
The blessings of His heaven.*

*No ear may hear His coming,
But in this world of sin,
Where meek souls will receive Him still,
The dear Christ enters in.*

Every Christmas season we remind each other that it is not enough for Christ to have been born in Bethlehem 2,000 years ago. What really counts is Christ being born in the human heart. Your Bethlehem is when Christ came to you and was born in your heart. It is that remarkable parallel that constitutes the good news of Christianity today -- that Jesus can be born in us as certainly as he was born in Bethlehem. Therefore, to us, the angel stands to make his welcome announcement: "Fear not. Fear not, for unto you is born this day a Savior, who is Christ the Lord."...

...the chief mark of the Christian ought to be the absence of fear and the presence of joy. We have often quoted the description of a Christian as one who is: Completely fearless, continually cheerful, and constantly in trouble.

And how that fits! This is not to be a once-for-all experience, but one that is continuous, day-by-day. It is that presence of joy and absence of fear that marks our genuine Christianity and proves that we really are what we claim to be.

I think this is what is missing oftentimes in our evangelistic endeavors today. I am not against many of the movements that try to tell the great story of Christianity by various ways and means. But I tell you this: None of

these movements or methods will ever mean a thing unless they are backed by a life that has this mark of genuine Christianity -- the presence of joy and the absence of fear. Paul said in Romans 14:17:

The kingdom of God is not a matter of eating and drinking, but of righteousness, peace and joy in the Holy Spirit, {Rom 14:17 NIV}

Therefore that ought to be the mark of every Christian, that same sense of being free, of being delivered because the Deliverer is present. And as we look at him -- not as we seek for the feeling or look for the joy, but as we concentrate on the Savior, as we remind ourselves of who he is and what he came to do and what he can do -- then we will discover again that same wonderful fulfillment of the angel's announcement. We need not be afraid. And there will break upon our hearts and faces a sense of continuing joy. Friedrich Nietzsche, the atheistic German philosopher, made this surly remark to some Christians one day; "If you want me to believe in your Redeemer, then you've got to look a lot more redeemed." That is true, isn't it?...

...No matter what the trial may be, the promise of this verse is that we have a Savior, a Deliverer, especially designed to handle that problem, a Savior who is with us always. If we remember that, and look to him, he will take us through it. He does not promise to take the problem away, but he says he will take us through it. He will strengthen us to face it and will give us courage and peace and joy in the midst of it. Therefore the promise of the angel was "Do not be afraid, for I bring you good news of great joy that will be for all the people [not to everyone, automatically handed out, but to anyone]. Today in the town of David a Savior has been born to you; he is Christ the Lord."

This is what Christmas must mean to us. And all the days of the year that lie ahead are to be met by the fact that we have in our midst and in our hearts, if we have come to know him, a Savior, a Deliverer, a Rescuer, Christ the Lord. All authority has been given unto him, in heaven and on earth. No event and no circumstance can come into our lives that will be more than he can handle, more than he can take us through. It is that knowledge that gives the heart peace and puts joy upon the countenance."

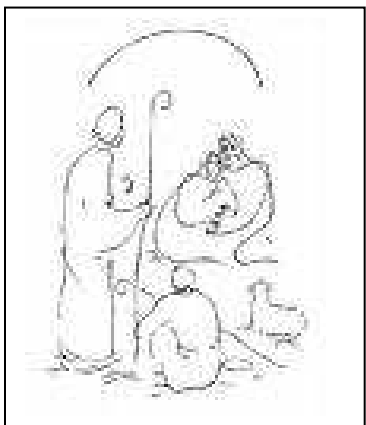
In the old days, it was not called the Holiday Season; the Christians called it 'Christmas' and went to church; the Jews called it 'Hanukkah' and went to synagogue; the atheists went to parties and drank. People passing each other on the street would say 'Merry Christmas!' or 'Happy Hanukkah!' or (to the atheists) 'Look out for the wall!'

~Dave Barry, "Christmas Shopping: A Survivor's Guide"

At Christmas

A man is at his finest towards the finish of the year;
He is almost what he should be when the Christmas season's here;
Then he's thinking more of others than he's thought the months before,
And the laughter of his children is a joy worth toiling for.
He is less a selfish creature than at any other time;
When the Christmas spirit rules him he comes close to the sublime...

~Edgar Guest

To all of our Brothers and Sisters and Dear Friends:

We wish you and your loved ones A Blessed Holiday Season!

May God grant you the peace and joy of the season to be found through Christ and to live in your hearts through the New Year and always! The First Hungarian Reformed Church of New York City wishes you Merry Christmas, Happy and Healthy, Prosperous New Year!

Újévi ima 1883-ból

~ Uram! Határold be a feleslegest és add, hogy a határok feleslegesek legyenek!

Ne hagyj, hogy az emberek hamis pénzt csináljanak, de azt sem, hogy a pénz hamis embereket!

Vedd el a feleségek utolsó szavát, és emlékeztess a férjeket az elsőre!

Ajándékozz a barátainknak több igazságot, és az igazságnak több barátot!

Javítsd meg a hivatalnokokat, az üzlet- és munkásembereket, akik tevékenykednek a saját hasznukra, de nem a közösség javára!

Adj kormányzóinknak egy jobb nemzetet és a nemzetnek egy jobb kormányt!

Uram! Gondoskodj róla, hogy mindnyájan a mennyországba jussunk, de kérlek ne mostanában!

A Szenteste üzenete

Már csak néhány nap, s ismét beköszönt Karácsony szent ünnepe. Az elmúlt hetek, gondolom sokunknak lázas készülődésben teltek. Aprólékos körültekintéssel beszereztük ajándékainkat, amivel szeretteinket lepjük majd meg. Papírra vetettük az ünnepi étrendünket, majd az okozott gondot, hogy hol szerezzük be legolcsóbban a hozzávalókat. A mindennapos munkahelyi gondok, netán túlórázás mellett, a sorban állás kellemetlenségei sem kíméltek bennünket. De mindez elhalványul, amikor kigyúlnak majd a fények. Ünneplőben, meghitten és kissé megilletődve vesszük körbe a fát. Gyertyát gyújtunk, csillagszórók ontják káprázatos fényüket.

Felcsendül a dal:

"Mennyből az angyal, eljött hozzátok ...

... lássátok, lássátok.."

És mi meghatódva, meglepetten nézünk a semmibe. Szemeink a könnytől csillognak, s mi azzal birkózunk, hogyan kendőzzük el azokat. De a könnyek megtalálják szabadulásuk útját, mert a bennünk lévő lélek ontja őket. A könnycsepp jelkép csupán, amely lehet a bánat, az öröm, de lehet egyszerűen a felemelkedettség érzése is. Ebben a pillanatban emeljük fel szívünket! Gondoljunk eltávozott s a mellettünk álló szeretteinkre! Így fogadjuk Isten ajándékát, amiből mindenki egyformán részesülhet. Ez az ajándék nem más, mint a szeretet. Hisz a szeretet senkit és semmit nem zár ki, hanem mindent és mindenkit összefog. A valódi szeretet ad, s nem elvesz, Isteni terv alapján születik és harmóniához vezet! Mindannyiunk számára legyen ez a Szenteste üzenete! Éljük bár magányosan, vagy szerető családi körben, egyformán feltölthetjük testünk templomát harmóniát hozó Isteni szeretettel! Tanítása figyelmeztet bennünket, hogy minden esténk Szenteste kell, hogy legyen!

Áldott Karácsonyt mindenkinek! **Dr. Szigeti Imréné, Mariann**

Reviczky Gyula: Karácsonykor

A zúgolódás, gúny, harag
Rég halva már szívemben.
Egy szóval sem panaszkodám,
A kis Jézus ellen.

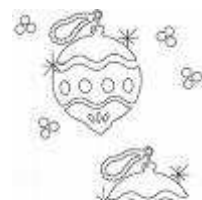
Nem vádolnám balgán azért,
Hogy engem kifelejtett.
Hogy nem hozott ajándékot,
Szemem könnyet nem ejtett.

Lelkem nyugodtan, csöndesen
Átszáll a nagyvilágon.
Imádkozom, hogy Jézusom
Minden szegényt megáldjon.

Ágyamra dőlök, s álmodom
Egy régi szép, édes álmot:
Boldog, ki tűr és megbocsát,
S ki szenved, százszor áldott!

"Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megszerzi és megszilárdítja törvényével és igazsággal mostantól fogva.

Az ünnep süteménye: a mézeskalács

Őseink a mézeskalács készítés tudományát feltehetően még az Etelközből hozták magukkal. Tápláló, egészséges és tartós élelmiszer volt ez a sütemény, így nem véletlen, hogy könnyen nagy népszerűsége telt szert.

Az Indus-folyó völgyében talált 3000 éves leletek tanúsága szerint az emberiség már nagyon régen ismerte a mézet. A középkorban Magyarországon is fontos kereskedelmi cikk volt. Nem véletlenül, hiszen az emberek ezen a vidéken nem ismertek még más édesítőszeret ebben az időben. Az édességkészítés nem is volt mindennapos szokás. Különleges alkalom kellett hozzá, a sütés többnyire jelentős eseményekhez kötődött. Ilyen alkalmak voltak az ünnepek, ezek közül is legfőképpen a karácsony.

A mézeskalácsot korábban - főleg a nagyobb darabokat - cserépformában, később pedig ún. mézeskalácsütő formában készítették. Ezek az ütőformák leginkább fából készültek. A háziasszonyok egyszerűbb, kisebb formákkal, míg az iparosok inkább bőségesen díszített, nagy formákkal dolgoztak.

A formák úgy készültek, hogy egy fadarabba (mely leginkább egy mai húsvágódeszkához hasonlít) belefartagták negatívban a kívánt mintát. Ezt aztán kitöltötték a még puha tésztával, s így sütötték ki. A mézeskalács olyan lett, amikor a formából kivették, mint egy kis dombormű. Ilyenkor már csak a cukormázás díszítés volt hátra, s elkészült az ízletes sütemény.

Eredetileg otthon, a háziasszonyok készítették. Miután azonban a mézeskalács népszerűsége és ezzel az iránta való kereslet is nőttön-nőtt, hamarosan céhes iparág települt rá. A formákat mesterlegények, később pedig ötvösművészek készítették. Az így formázott mézes sütemények jeleneteket, tárgyakat, személyeket ábrázoltak. Ajándékozásuk, elfogadásuk pedig ünnep, szertartás része lett. A mézeskalács így az idők során egyszerű süteményből dísz tárggyá, ajándéktárggyá vált. (Egyes helyeken például jegyajándékként vette a fiatal ember választottjának a mézeskalácsszívet.) Manapság a háztartásokban leginkább karácsonykor készítenek mézeskalácsot. A hagyományokat felelevenítve ilyenkor az ünnep bensőséges hangulatát emeli a friss, illatos mézes sütemény, amit akár a karácsonyfa díszítésére is fel lehet használni.

Íme egy recept a sok közül: Hozzávalók: 0.5 kg liszt, 25 dkg méz, 12,5 dkg margarin, 1 tojás, 1 kávéskanál szódabikarbóna, 2.5 dkg kakaó, fűszerek: szegfűszeg, fahéj.

Díszítéshez: 1 tojásfehérje, 10 dkg cukor

A mézet a cukorral felforraljuk, beletesszük a margarint, megvárjuk, amíg kihűl. Ezután beletesszük a tojást, majd hozzáadjuk a lisztet, fűszereket, szódabikarbonát. Jól összedolgozzuk. 2 órára a hűtőbe tesszük alufóliába, hogy meg ne száradjon. Kivéve a hűtőből kinyújtjuk, formákat vágunk belőle szaggatóval. Megsütjük közepesen meleg sütőben, amikor kivettük akkor díszítjük a cukormázzal. Száradni hagyjuk, egy nap múlva megpuhul.

MÓRA LÁSZLÓ: Karácsony édes ünnepén

Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.

Akinek könnyet osztogat az Élet
És kín a napja, kín az éjjele,
Karácsony édes ünnepén
Ne fuss előle! Óh beszélj vele!

Legyen ma templom minden ember szíve,
S legyen a templom tiszta, szent fehér.
Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a kenyér.

Testét takard be s enyhítsd sok sebét!
Óh lásd meg, tudd meg: testvér ő veled.
Karácsony édes ünnepén
A szíved szépül, őt ha öleled.

Szálljon szívünkbe áldott akarat,
Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén
Te légy vendégünk: Jóság, Szeretet!

Az emberszívek örökélő öre
Tegye ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!

Minden kedves testvérünket, barátot, szeretettel hívunk és várunk az adventi vasárnapokon d.e. 11 órai istentiszteleteinkre, Karácsony este, 24.-én este 7 órai kezdettel;- Karácsony és Újév napján szintén 11 órákor kezdődő úrvacsorás istentiszteleteinkre! Hivogassuk barátainkat, ismerőseinket is ezekre az alkalmakra!

**Istentől gazdagon megáldott karácsonyi ünneplést, valamint jó egészségben, békében, boldogságban eltöltött
Újévet kívánunk mindenkinek!**